

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecători – Nadejda Toma, Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2014 de inculpatul

Drumea Simion Vasile, născut la 08.12.1966, originar din sat. Lozova, r-nul Strășeni, domiciliat în sat. Sadova, r-nul Călărași.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 09.01.2014 – 04.03.2014,
2. Instanța de apel: 18.03.2014 – 12.05.2014,
3. Instanța de recurs: 18.08.2014 – 24.09.2014.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 04 martie 2014, Drumea Simion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27,145 alin.(2) lit. a) Cod penal la 15 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis cu supunerea supravegherii medicului psihiatru.

Măsura preventivă - arestul, s-a menținut pînă la intrarea în vigoare a sentinței.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din 04 martie 2014, cu includerea termenului aflării sub arest, din 28 decembrie 2012 pînă la 04 martie 2014.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Drumea Simion la data de 27 decembrie 2012, în jurul orei 17:00, avînd intenția de omor din motiv de răzbunare, pentru că Șupleațov Anatolie a ascuns faptul că cu o lună în urmă i-a văzut calul său pe care îl pierduse, s-a deplasat la crama ÎI „Adra-Chicu Lucia”, situată în s. Horodiște r-nul Călărași, unde intenționat, a efectuat două împușcături de la distanța de 5 metri din arma de vânătoare în direcția lui Șupleațov Anatolie, cauzîndu-i leziuni corporale grave periculoase pentru viață. Ultimul, fiind rănit, a căzut jos fără cunoștință, însă din cauze independente de voința făptuitorului,

aceasta nu și-a produs efectul, deoarece după câteva ore Șupleațov Anatolie, a fost găsit și transportat la IMSP SR Călărași unde i s-a acordat ajutorul medical necesar.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Drumea S. și avocatul acestuia Tetelea Maria.

3.1. În motivarea apelului inculpatul a indicat că nu este de acord cu sentința de condamnare în baza prevederilor art. 27, 145 al. (2) lit. a) Cod penal, dat fiind faptul că de către instanța de fond n-au fost constatate toate circumstanțele de fapt ale cauzei, deoarece nu s-au luat în considerație explicațiile sale, nu s-au făcut confruntări cu partea vătămată, pentru a verifica versiunea inculpatului că acțiunile lui au avut scop de apărare. Mai mult ca atât, consideră că a fost judecat și condamnat fără apărare, fiindcă avocatul Tetelea M. nu a fost prezentă la judecată. A solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei.

3.2. Avocatul Tetelea M. A declarat apel în numele inculpatului, solicitând în acesta rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri prin care lui Drumea S.V. să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Deși avocatul solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, aceasta în apelul depus a pus la îndoială temeinicia și legalitatea condamnării inculpatului, considerând că intenția inculpatului Drumea S. nu cuprindea intenția de omor al părții vătămate, iar în cadrul examinării cauzei n-au fost acumulate suficiente probe pentru a dovedi vinovăția acestuia. În apelul său apărătorul a indicat că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiune prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Astfel, avocatul a menționat că instanța de fond nu a combătut declarațiile tuturor participanților la această cauză penală, depuse în cadrul urmăririi penale, cu cele depuse în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, care, în opinia sa, este o procedură necesară în cazul dat, deoarece conform legislației penale, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile acesteia sânt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Lipsa unui element obligatoriu explică inexistența componentei de infracțiune.

Totodată, a considerat că pedeapsa penală aplicată inculpatului în raport cu cumulul de circumstanțe atenuante, personalitatea inculpatului, poziția procesuală ocupată de inculpat, atât pe parcursul UP, cât și în instanța de judecată la examinarea cauzei, ca fiind prea aspră și posibilă a fi casată în

această parte, cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blinde, deoarece nu s-a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, nu s-au luat în considerație toate circumstanțele cauzei și nu s-a dat apreciere cuvenită întregului cumul de circumstanțe atenuante, cum ar fi : săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, faptul că partea vătămată a declarat că nu are careva pretenții de ordin material față de inculpat. Nu s-a ținut cont de faptul că în cazul dat circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Apărătorul în apelul său a subliniat că legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, ci are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului. Pedepsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014 a fost admis apelul, a fost casată sentința atacată în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Drumea Simion Vasile i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 27, 145 alin.2 lit. a) Cod penal 12 (doisprezece) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis. În rest sentința a fost menținută.

Termenul de ispășire a pedepsei s-a calculat de la 12 mai 2014, fiind inclus termenul deținerii sub arest de la 28 decembrie 2012 până la 12 mai 2014.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Drumea S. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal „*tentativă de omor săvârșită cu premeditare, care din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul*”.

Instanța de apel a indicat că vinovăția lui Drumea S.V. în săvârșirea infracțiunii imputate și-a găsit deplină confirmare în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond și a celei de apel prin declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor și altui material probator, toate examinate în cadrul cercetării judecătorești:

- procesul-verbal de percheziție efectuată la 28.12.2012 la domiciliul lui Drumea Simion Vasile, situat în s. Sadova r-nu1 Călărași, în cadrul căreia au fost ridicate două arme de vânătoare și cartușe;
- raportul de expertiză medico-legală nr. 20 D din 31.01.2013 conform căruia la Șupleațov Anatolie - plagă prin armă de foc a articulației umărului stîng cu fractura deschisă a osului humeral - a fost produsă cu

alice în urma împușcării (împușcăturilor) din arma de vânătoare, posibil în timpul indicat și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață;

- raportul de expertiză complexă cu nr. 763, 764, 765, 766 din 21.03.2013;
- raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 892 a-2013, din concluzia căreia reiese că, Drumea Simion Vasile prezintă tulburare organică de personalitate, crize convulsive polimorfe de frecvență joasă, ceea ce se confirmă de datele anamnestice și examenului psihiatric clinic curent despre traumatismul cranio-cerebral emoțional suportat în anamneză, care a determinat cefalee, insuportarea soarelui, instabilitatea emoțional-afectivă, conflictualitatea, comportamentul asocial în societate, iar pe parcursul ultimilor doi ani pe fondal de intoxicație alcoolică. De asemenea prin raport s-a constatat, că în perioada comiterii infracțiunii, ce i se impută, după cum rezultă din studiul dosarului penal și examenul psihiatric, inculpatul tulburări psihice temporare de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale păstrată, Drumea Simion Vasile fiind recunoscut responsabil de infracțiunea, care i se impută.

Totodată instanța de apel a considerat că, instanța de fond incorect a stabilit inculpatului Drumea Simion Vasile o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, deoarece sancțiunea art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal în vigoare în momentul comiterii infracțiunii prevedea închisoare de la 12 la 20 ani sau detențiunea pe viață.

La stabilirea și termenului pedepsei instanța de apel a indicat că a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, care conform art. 16 alin. (5) Cod Penal se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, care nu au fost stabilite în cauza dată, de influența pedepsei aplicate asupra corectării reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Instanța de apel a subliniat că inculpatul Drumea Simion Vasile prin acțiunile sale a săvârșit o vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, care a condiționat dereglarea sănătății părții vătămate Drumea Simion Vasile de lungă durată stabilită prin raportul de expertiză medico legală nr. 20/D din 31.01.2013 (f. d. 110-111).

Reieșind din cele expuse instanța de apel a considerat că scopul pedepsei penale va fi atins prin stabilirea unei pedepse minime prevăzute de sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. a) Cod penal în vigoare în momentul comiterii infracțiunii sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Drumea S., solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, recalificarea acțiunilor lui corespunzător infracțiunii săvârșite, invocând că instanțele de judecată nu au luat în considerație că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, nu s-a constatat de la câți metri a fost tras din arma de vânătoare în partea vătămată. Consideră că, nimeni nu poate fi condamnat pe presupuneri.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă temeiul de recurs stipulat în pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală - „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*”.

Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Reieșind din prevederile legale enunțate, precum și din conținutul hotărîrii atacate, instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, ținînd cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, precum de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care conform art. 16 alin. (5) Cod Penal se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, întrucît prin acțiunile sale inculpatul a provocat părții vătămate prin acțiunile sale ilegale o vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, de persoana celui vinovat, de circumstanțele agravante și atenuante ale răspunderii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Așadar, modalitatea de executare aleasă și quantumul pedepsei aplicată pentru infracțiunea săvîrșită de Drumea S., este în acord cu principiul proporționalității, avînd în vedere fapta comisă de inculpat și urmările produse.

Colegiul penal conchide că instanța de fond și cea de apel, corect au apreciat probele în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Drumea S., deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 27,145 alin. (2) lit. a) Cod penal, precum și motivarea soluției de către instanța de apel privind aplicarea pedepsei individualizate în privința inculpatului, fiind respectate prevederile legale prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, inculpatului fiindu-i pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea art. 27,145 alin.(2) Cod penal, la data săvîrșirii infracțiunii de către inculpat, care prevedea închisoare de la 12 la 20 ani sau detențiunea pe viață.

Colegiul apreciază criticile formulate de către recurent ca fiind vădit neîntemeiate, iar circumstanțele reale ale săvîrșirii faptei infracționale și cele personale ale inculpatului nu sunt de natură să atragă după sine adoptarea unei soluții de modificare a quantumului pedepsei aplicate, neexistînd în speța dată nici motive care ar putea fi invocate din oficiu și care ar determina instanța de recurs să caseze hotărîrea atacată.

Colegiul conchide că eroarea de drept, prescrisă în pct.10) alin. (1) art.427 CPP, nu a fost constatată în cauză, deoarece instanța de apel a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

Potrivit art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) al aceluiași articol pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

În conformitate cu aceste prevederi legale instanța de recurs a ajuns la concluzia de a nu se expune referitor la solicitarea recurentului de a recalifica acțiunile sale corespunzător infracțiunii săvîrșite, invocînd că acțiunile lui au

fost imprudente, deoarece acest motiv nu a fost invocat nici în instanța de fond și nici în cea de apel.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.10) CPP, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Drumea Simion Vasile** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2014, în propria cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală publicată la 04 noiembrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Nadejda Toma

Petru Moraru